

Reģionu komitejas atzinums “Komisijas priekšlikumi par tiesību aktu izstrādi pēc kopējās lauksaimniecības politikas “veselības pārbaudes””

(2008/C 325/05)

REĢIONU KOMITEJA

- pauž bažas par finanšu līdzekļu trūkumu lauku attīstības vajadzībām. turpmākiem ieguldījumiem jauno uzdevumu risināšanā nebūtu jāiekļauj tikai I pīlāra resursi, un tādēļ aicina attiecināt šīs bažas arī uz citām ES politikām, īpaši kohēzijas politiku;
- uzsver, ka jāveicina lauku attīstības politikas un citu ES politiku, īpaši kohēzijas politikas sinerģija;
- atbalsta aizvien biežāk pausto ierosmi ieguldīt līdzekļus lauksaimniecības jautājumu izpētē un pielietot pētījumos gūtās atziņas. Komiteja atzinīgi vērtē Komisijas ieteikumu meklēt sinerģiju ar Septīto pētniecības pamatprogrammu;
- uzskata, ka, lai varētu risināt jaunās problēmas, Eiropā jācenšas ieviest noslēgta cikla ekonomika un tādēļ jāveicina un jāatbalsta jauninājumi lauksaimniecībā kopumā;
- uzskata, ka būtu jāveicina integrētas stratēģijas pārtikas jomā, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām;
- uzskata, ka reģioni būtu jārosina attīstīt un veicināt vietējo pārtikas un ar pārtiku saistītu produktu ražošanu, ja tādējādi tiek samazināts šajos reģionos radītās oglekļa emisijas daudzums;
- iesaka piena kvotas palielinājumu dubultot līdz 2 % gadā, vienlaicīgi paužot viedokli, ka Komisijai jāaizstāv lauksaimnieku intereses nelabvēlīgākās teritorijās gadījumā, ja palielinātās piena kvotas kaitētu šīm interesēm;
- uzskata, ka Eiropai ir jāuzņemas sociālā atbildība un jādara viss iespējams, lai pašreizējās un turpmākajās PTO sarunās panāktu iedzīvotāju, planētas un saimniecisko interešu saskaņotības principu īstenošanu;
- norāda, ka lielākajā daļā ES dalībvalstu vietējās un reģionālās struktūras pēdējos desmit gados guvušas ievērojamu pieredzi un speciālās zināšanas lauku attīstības jomā, un būtu vēlams tās aicināt uzņemties plašākas pilnvaras ES lauksaimniecības un lauku attīstības politikas īstenošanā un tālākā virzībā.

Ziņotāja: Lenie DWARSHUIS-VAN DE BEEK kdze (NL/ALDE), Dienvidholandes provinces izpildpadomes locekle

Atsauces dokumenti

Priekšlikums Padomes regulai, ar ko nosaka kopīgus lauksaimniekiem piešķiramā tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem

Priekšlikums Padomes regulai par izmaiņām kopējā lauksaimniecības politikā, veicot grozījumus Regulās (EK) Nr. 320/2006, (EK) Nr. 1234/2007, (EK) Nr. 3/2008 un (EK) Nr. [...]2008

Priekšlikums Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)

Priekšlikums Padomes lēmumam, ar ko groza Lēmumu 2006/144/EK par Kopienas lauku attīstības stratēģiskajām pamatnostādnēm (plānošanas laikposms no 2007. līdz 2013. gadam) (iesniegusi Komisija) {SEC(2008) 1885} un {SEC(2008) 1886}

COM(2008) 306 galīgā redakcija — 2008/0103 (CNS) — 2008/0104 (CNS) — 2008/0105 (CNS) — 2008/0106 (CNS)

REĢIONU KOMITEJA

Atzinuma būtība

1. saskata lauksaimniecības un pārtikas rūpniecības stratēģisko nozīmi Eiropā, uzskata, ka uzņēmumu darbība šajā jomā ir uzsvērti starptautiska, atbalsta kvalitatīvu lauksaimniecības produktu ražošanu Eiropā, un piekrīt Eiropas Komisijas (EK) viedoklim par kopējās lauksaimniecības politikas nozīmīgumu;

2. piekrīt, ka sistēmas izveide, ar ko Eiropas iedzīvotājiem garantētu pārtikas pašnodrošinājuma konkrētu līmeni, vajadzības gadījumā paredz krīzi pārvaldību; atzīst, ka pārtikas preču tirgū ne vienmēr var nodrošināt līdzsvaru starp lauksaimnieku ienākumiem un publisko pieprasījumu, kas attaisno kopējās lauksaimniecības politikas pastāvēšanu;

3. kas attiecas uz tiesību aktu priekšlikumos jau iekļautajiem ieteikumiem, uzsver, ka daudzi Komitejas perspektīvas atzinumā "Kopējās lauksaimniecības politikas "veselības pārbaude"" (CdR 197/2007) paustie ieteikumi joprojām ir spēkā; tomēr ir vajadzīga tālāka vienkāršošana papildus iesniegtajiem legislatīvajiem priekšlikumiem, lai panāktu reālu birokrātiskā sloga samazinājumu par KLP īstenošanu atbildīgajām reģionālajām iestādēm un arī lauksaimniekiem. Šajā jomā vajadzīga vēl būtiskāka vienkāršošana savstarpējas atbilstības jomā. Šajā sakarā arī III pielikumā minēto prasību skaita pieaugums nedrīkst palielināt slogu. Turklāt, īstenojot individuālus pasākumus saistībā ar III pielikumā iekļautajiem standartiem, būtu jāņem vērā reģionālie un dabas apstākļi, kas dažkārt ir ļoti atšķirīgi;

4. pretēji perspektīvas atzinumā izteiktajam viedoklim lūdz obligāto atmatu noteikuma atcelšanu aizvietot ar fakultatīviem konkrētu platību vides aizsardzības pasākumiem II pilārā;

5. rosina vēlreiz pārskatīt priekšlikumus par kvotu palielināšanu, gatavojoties kvotu regulējuma atcelšanai. Būtu jāizvēlas piemēroti instrumenti un vajadzības gadījumā jāparedz finanšu līdzekļi, lai kvotu atcelšana pārāk smagi neietekmētu mazāk konkurētspējīgus un ģeogrāfiski mazāk labvēlīgus reģionus;

6. uzskata, ka, veicot KLP "veselības pārbaudi, ir ne tikai jāturpina 2003. gadā iesāktā reforma, bet galvenokārt jārikojas jaunajā starptautiskajā situācijā, kas radusies saistībā ar pārtikas precēm. RK aicina būt piesardzīgiem un "veselības pārbaudes" laikā neatgriezeniski nelikvidēt pašreizējos instrumentus (izņemot obligātās atmatas instrumentu). Ņemot vērā pašreizējās svārstības pasaules pārtikas preču tirgū, vajadzības gadījumā jāizmanto arī tie instrumenti, kas pašlaik netiek lietoti;

7. atzīst jauno uzdevumu svarīgumu un to, ka visās dalībvalstīs ir nepieciešams spēcīgs stimuls, lai jauno uzdevumu risināšanas pasākumi būtu sekmīgi;

8. tomēr izsaka bažas, ka Komisijas ierosinātās modulācijas formas rezultātā lauksaimnieku ienākumi var būtiski samazināties, atkarībā no konkrētā reģiona;

9. uzskata, ka Komisijai nevajadzētu nepietiekami novērtēt līdz 2013. gadam apstiprinātā KLP finanšu plāna uzticamības svarīgumu;

10. ierosina daļu izbrīvēto resursu ieguldīt arī citos pasākumos līdzās jauno uzdevumu risināšanas pasākumiem, piemēram, jaunajos ar aitu un kazu audzēšanu saistītajos I pilāra pasākumos, kas ir svarīgi no sociālā, ekonomiskā un vides aizsardzības viedokļa, jo nozarei Eiropas līmenī šobrīd draud dzīvnieku populācijas krass samazinājums, kā arī un esošajos ar lauksaimniecību saistītajos II pilāra pasākumos, dažādos jaunos II pilāra pasākumos, kas paredzēti, lai palīdzētu lauksaimniekiem pielāgoties jaunajai I pilāra situācijai, vai citos jaunos II pilāra

pasākumos, kas paredzēti, lai segtu dažādo daudzfunkcionālās lauksaimniecības pasākumu izmaksas plašai sabiedrībai;

11. uzskata, ka līdzsvars starp mērķiem un pasākumiem var būt atšķirīgs tiem reģioniem, kuri līdz šim īstenojuši daudzus pasākumus jauno uzdevumu risināšanā vai jau ir lielā mērā izmantojuši savus resursus atbilstoši jaunajiem uzdevumiem;

12. ja Eiropas lauksaimniecības politikā jāievēro Eiropas politikas pamatprincipi, vispirms ir jāpiemēro modulācija, pamatojoties uz ražošanas nosacījumiem, un tad jāpēta vispārēji konkurences kritēriji;

13. uzskata, ka lēmumus par modulāciju vislabāk pieņemt tam piemērotā līmenī, lai labāk varētu atspoguļot vietējo un reģionālo vajadzību daudzveidību. Dalībvalstīm un reģioniem jābūt pilnvarām novirzīt līdzekļus II pīlāra pasākumiem, ņemot vērā faktiskās vajadzības;

14. šajā atzinumā par tiesību aktu priekšlikumiem pauž bažas par finanšu līdzekļu trūkumu lauku attīstības vajadzībām kopumā un arī atsevišķiem jauniem uzdevumiem un norāda, ka turpmākiem ieguldījumiem jauno uzdevumu risināšanā tuvākajā nākotnē nebūtu jāiekļauj tikai I pīlāra resursi, un tādēļ aicina attiecināt šīs bažas arī uz citām ES politikām, īpaši kohēzijas politiku;

15. šajā atzinumā īpaši pievēršas Regulas (EK) Nr. 1698/2005 par lauku attīstību priekšlikumu darbības jomai, maksimālus rezultātus vēloties panākt jauno problēmu risināšanā;

16. šajā atzinumā izsaka viedokli par KLP globālā izpratnē, ieskaitot visai PTO svarīgus jautājumus, piemēram, intelektuālais īpašums, kvalitāte ES un enerģijas patēriņa marķēšana;

17. šajā atzinumā lūdz Komisiju uzaicināt RK piedalīties turpmākajās debatēs par politikas izstrādi un paziņo par jaunām RK iniciatīvām, piemēram, ieinteresēto pušu konferences sarīkošana un dokumenta izstrāde par lauksaimniecības un lauku attīstības nākotnes redzējumu Eiropā, īpaši pievēršoties reģionālā līmenī pieņemto lēmumu ietekmei. Komiteja arī turpina strādāt pie tā, lai mazinātu lauksaimniecības kaitējumu videi;

18. norāda, ka īpaša nozīme ir gan Eiropas vietējai lauksaimniecības un pārtikas ražošanas nozarei, gan arī pārtikas nekaitīgumam un nodrošinātībai ar pārtiku, jo Eiropas Savienība pašlaik ir lielākais lauksaimniecības produktu importētājs pasaulē;

19. lai nodrošinātu vieglāku pāreju, 2015. gadā atsakoties no piena kvotām, vajadzīga pakāpeniska pieeja, tādēļ Komiteja atbalsta piena kvotu ikgadēju palielinājumu par ne mazāk kā 2 %, attiecinot to vismaz uz valstīm un reģioniem ar lielāku ražošanas potenciālu. Ņemot vērā šobrīd vērojamos lielās

apjoma un cenu svārstības, tirgus vadības mehānismi būtu jāsaģlabā līdz kvotu sistēmas atcelšanai.

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

Kopējā lauksaimniecības politika

20. Uzskata, ka kopējā lauksaimniecības politika šobrīd ir svarīga un ka tuvākajā nākotnē tā joprojām būs svarīga, jo visā pasaulē palielinoties pieprasījumam pēc pārtikas, dzīvnieku barības, degvielas un šķiedrvielām, turpināsies diskusijas par KPL sniegumu;

21. uzskata, ka Eiropas lauksaimniecība arvien izteiktākos globalizācijas apstākļos nevar pastāvēt bez ietekmīgas Eiropas kopējās politikas ar tirgus regulācijas mehānismiem, kura, ņemot vērā Eiropas reģionu ģeogrāfisko, sociālo un ekonomisko dažādību, ir vērsta uz stratēģisku mērķu sasniegšanu, kā arī patērētāju pieprasījumu, un paver reģioniem iespējas iesaistīties jauno problēmu risināšanā. Šādai politikai jābūt ekonomiskā, sociālā un ekoloģiskā ziņā ilgtspējīgai un jāveicina lauku labklājība;

22. uzskata, ka Eiropas lauksaimniecība nevar pastāvēt bez ietekmīgas un vienotas Eiropas līmeņa politikas ar tirgus regulēšanas mehānismiem, kura, ņemot vērā Eiropas reģionu sociālo un ekonomisko dažādību, ir vērsta uz stratēģisku mērķu sasniegšanu un paver reģioniem iespējas iesaistīties jauno problēmu risināšanā;

23. pauž bažas par Komisijas priekšlikumiem iesaistīt Kopienas līdzekļus pašreizējā situācijā, kuru raksturo nestabilitāte tirgos, uzskata, ka ir būtiski svarīgi saglabāt Kopienas fondu finansētus instrumentus pasākumu veikšanai tirgos;

24. turpinās iesākt darbu, lai nodrošinātu, ka pēc KLP nepieciešamās pārskatīšanas šī politika netiktu atkal nodota dalībvalstu kompetencē, kas nozīmē — lai arī politikas īstenošanu un līdzfinansēšanu var uzticēt reģioniem un dalībvalstīm, KLP un tās stratēģijas un budžeta plānošanai arī turpmāk jābūt Kopienas kompetencē. Atbalsta to, lai ES 2007.-2013. gada finanšu plānā apstiprinātais KLP maksimālais līdzekļu apjoms līdz finanšu perioda beigām paliek nemainīts;

25. ņemot vērā pašreizējo ekonomisko situāciju un nopietno krīzi, kas skārusi Eiropas valstis (un jo īpaši lauku reģionus), iesaka Eiropas Komisijai izvairīties pieņemt pasākumus, kas var veicināt bezdarba pieaugumu un ekonomiskās aktivitātes mazināšanos;

26. RK uzskata, ka visiem tiešajiem maksājumiem jābūt saistītiem ar lauksaimniecības darbību saglabāšanu, pat ja tos var iesaistīt no konkrētas ražošanas, tādēļ "veselības pārbaudei" nav jāveicina tiešo maksājumu atsaiste;

27. uzskata, ka gan vēsturiskajā, gan reģionālajā modeli Kopienas līmenī vajadzētu pakāpeniski ieviest vienveidīgu, uz darba vienībām balstītu palīdzību, kas modulēta atbilstoši sabiedrībai piegādātajām precēm un pakalpojumiem daudzfunkcionālas lauksaimniecības nozares kontekstā;

28. norāda, ka Komisijas priekšlikums noteikt sliekšņa līmeni, kad netiktu piešķirta palīdzība, var kļūt par regresīvu līdzekli sociālajā jomā un, ņemot vērā reģionālo daudzveidību un būtiskas sociālās sekas daudzos reģionos, uzskata, ka ir jākonkretizē vienkāršošanas pasākumi dalībvalstīs;

29. tā kā Komisija ierosina līdz 2011. gada 30. jūnijam izstrādāt ziņojumu par piena kvotu sistēmas pakāpeniskas likvidēšanas nosacījumiem, RK uzskata, ka visi lēmumi par nākamo kvotu sistēmu jāpieņem līdz minētajam datumam;

30. norāda, ka Komisija pati atzīst, ka kvotu sistēmas likvidēšana vai pakāpeniska kvotu palielināšana, iespējams, izraisīs cenu samazināšanos;

31. aicina “veselības pārbaudes” ietvaros un arī pēc kvotu sistēmas likvidēšanas saglabāt piemērotus tirgus pārvaldības mehānismus, lai tādējādi varētu droši kontrolēt pārmērīgas apjomu un cenu svārstības;

32. iesaka saglabāt tirgus instrumentus attiecībā uz pienu un piensaimniecības produktiem tik ilgi, cik tas tiks uzskatīts par lietderīgu, arī pēc 2015. gada;

33. aicina Komisiju Kopienas līmenī izveidot ārkārtas budžeta fondu, kuru vajadzības gadījumā papildinātu ar valsts līdzekļiem, lai uzlabotu to saimniecību dzīvotspēju, kas nonākušas neizdevīgas konkurences apstākļos un/vai dabas apstākļu nelabvēlīgi ietekmētos reģionos vai apstākļos;

34. aicina ļaut dalībvalstīm dažādos veidos atbalstīt minētās saimniecības, piemēram, no jauna nosakot mazāk labvēlīgas teritorijas, veicot 2. pīlāra pasākumus un/vai piemērojot 68. pantu, tādējādi nodrošinot drošības tīklu;

35. aicina būt piesardzīgiem, veicot “veselības pārbaudi”, un nelikvidēt piena un piena produktu tirgū izmantotos instrumentus, uzskata, ka ir jāsaglabā pašlaik izmantojamie instrumenti;

36. uzskata, ka lauksaimniecības ietekme uz apkārtējo vidi ir nopietna problēma, un ka videi nekaitīgāku lauksaimniecības metožu ieviešana ES ir jānosaka par prioritāti. RK tādēļ norāda, ka ir svarīgi uzturēt nepārtrauktu diskusiju par vides aizsardzību lauksaimniecībā;

Kopējās politikas sinerģija, papildināmība un norobežošana

37. pauž bažas, ka mēģinājumi aizvien vairāk jautājumu risināt, kā mērķi izvirzot “lauku attīstību”, varētu radīt problēmas un nav pārlicināta, vai liela daļa šo problēmu tiešām vislabāk risināmas ar lauku attīstības programmu palīdzību;

38. uzskata, ka otrajā pīlārā pieejamo līdzekļu apjoms aizvien mazāk atbilst sasniedzamajiem mērķiem, kas ir ar lauku apvidu ekonomisko, sociālo un vides kvalitāti saistīto “jauno problēmu” un arī “pašreizējo problēmu” risināšana;

39. uzskata, ka KLP ir pirmām kārtām vērsta uz lauksaimniecību, un tā nedrīkst kļūt par teritoriālās kohēzijas politikas vienu aspektu. Ja ir pietiekami ņemtas vērā reģionālās īpatnības un atšķirīgas pastāvošās ražošanas sistēmas, tā veicina arī teritoriālo kohēziju; visos pēc “veselības pārbaudes” iesniegtajos priekšlikumos par politikas maiņu ir pietiekami jāņem vērā dažādas reģionālās īpatnības un Eiropas Savienībā pastāvošās ražošanas sistēmas;

40. RK atzinīgi vērtē elastīgumu Regulas (EK) 1782/2003 69. panta piemērošanā, taču vienlaikus uzskata, ka ar to nepietiek, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar tirgus instrumentu atcelšanu, ko ir ierosinājusi Komisija, it īpaši, lai novērstu piena kvotu likvidācijas sekas;

41. pauž viedokli, ka lauku teritoriju attīstīšana, cenšoties ieviest vairāk jauninājumu, panākt visiem iedzīvotājiem un saimnieciskajās norisēs iesaistītajiem piedāvāto pakalpojumu ilgtspējību un kvalitāti, ir tālejošs mērķis, kas neaprobežojas tikai ar lauksaimniecības attīstību;

42. atbalsta aizvien biežāk pausto ierosmi ieguldīt līdzekļus lauksaimniecības jautājumu izpētē un pielietot pētījumos gūtās atziņas. Komiteja atzinīgi vērtē Komisijas ieteikumu meklēt sinerģiju ar Septīto pētniecības pamatprogrammu;

43. aicina Komisiju nodrošināt, ka valstu īstenotā atbalsta politika nekavē pārtikas ražošanas uzņēmumu modernizēšanu un jauninājumu ieviešanu, kas ir jāveic, lai risinātu jaunās problēmas un paaugstinātu uzņēmumu konkurētspēju;

44. uzsver, ka jāveicina lauku attīstības politikas un citu ES politiku, īpaši kohēzijas politikas, sinerģija, un vēlētos piedalīties paredzētajās konsultācijās, kurās apspriedīs, ka šādu sinerģiju panākt;

Reģionālā līmeņa iesaistīšana lēmumu pieņemšanā

45. atgādina, ka visi īstenotie KLP pasākumi ietekmē vietējo līmeni, un uzsver, ka tieši reģionālais līmenis var nodrošināt vislabākos rezultātus kopējās politikas īstenošanā; tomēr tas nedrīkst izraisīt dalībvalstu un reģionu konkurences kropļojumus;

46. norāda, ka lielākajā daļā ES dalībvalstu vietējās un reģionālās struktūras pēdējos desmit gados guvušas ievērojamu pieredzi un speciālās zināšanas lauku attīstības jomā, piemēram, programmu *PRODER* un *LEADER* ieviešanā, un būtu vēlams tās aicināt uzņemties plašākas pilnvaras ES lauksaimniecības un lauku attīstības politikas īstenošanā un tālākā virzībā;

47. uzsver, ka reģionālais līmenis ir atbilstīgs līmenis, lai veiktu pasākumus KLP administratīvo izdevumu samazināšanai; uzskata, ka dažās teritorijās minētās izmaksas ievērojami samazināsies, ja būs iespēja obligāto modulāciju nepiemērot lauksaimniekiem, kuri saņem atbalstu, kas zemāks par noteikto līmeni;

48. uzsver, ka, īstenojot Komisijas priekšlikumu par pāreju no līdzšinējā maksājuma modeļa uz reģionālo maksājumu modeli, daudz vairāk būs jāpiemēro ģeogrāfiski kritēriji un jāņem vērā vietējo pašvaldību un reģionu pilnvaras tādās jomās kā ūdens apsaimniekošana, energoapgāde un teritoriālā plānošana;

49. norāda, ka jāpalielina tehniskais un izglītojošais atbalsts lauku attīstības politikas īstenošanai;

50. uzsver, ka vietējo un reģionālo pašvaldību līmenī ir jāuzlabo gan ražotāju, gan patērētāju vispusīga informēšana par lauksaimniecības nozari, lai padziļinātu dažādu sabiedrības grupu zināšanas un atbildības sajūtu par lauksaimniecības nozīmi mūsu ikdienas dzīvē un tās ietekmi uz ekonomikas, sociālo un vides attīstību vakar, šodien un rīt;

51. iesaka izstrādāt un ieviest modulācijai pakļauto uzņēmumu klasifikācijas papildu elementu, tādējādi dodot iespēju nošķirt lielus uzņēmumus ar centralizētu pārvaldi un vietējā līmenī ar kooperatīvu palīdzību pārvaldītus uzņēmumus, kā arī ļaujot dalībvalstīm piemērot atbalsta pasākumus, nodrošinot šādiem kooperatīvu uzņēmumiem "vieglas piezēmēšanās" iespēju;

Globālā perspektīva, tirdzniecības jautājumi un KLP nākotne

52. atzīmē, ka, strauji palielinoties pasaules iedzīvotāju skaitam un pieaugot pirktspējai un labklājībai, tuvākajā nākotnē nepārtraukti palielināsies pieprasījums pēc lauksaimniecības precēm un pārtikas;

53. atzīmē, ka iedzīvotāju skaita un pirktspējas pieaugums radīs arī ievērojami lielāku pieprasījumu pēc kvalitatīvi augstvērtīgas pārtikas, apstrādātas pārtikas, gaļas un piena produktiem, un tas savukārt izraisīs aizvien lielāku pārtikā izmantojamo kultūru, piemēram, labības, šķiedrvielu un citu lauksaimniecības izejvielu, nepietiekamību;

54. izsaka bažas, ka ierosinātais piena kvotu ikgadējais palielinājums par 1 % laika posmā no 2009. līdz 2013. gadam var izrādīties nepietiekams un iesaka palielinājumu dubultot līdz 2 % gadā, vienlaicīgi paužot viedokli, ka Komisijai jāaizstāv lauksaimnieku intereses nelabvēlīgākās teritorijās gadījumā, ja palielinātās piena kvotas kaitētu šīm interesēm;

55. uzskata, ka Kopienas regulējumā tālejošāk jāformulē starpprofesionālās attiecības; vienlaikus jādod iespēja arī reģionālajā un vietējā līmenī veikt peļņu regulējošus pasākumus visos pārtikas ražošanas ķēdes posmos, nemainot konkurences noteikumus;

56. uzskata, ka KLP arī turpmāk jāīsteno, lai ES iedzīvotāji varētu iegādāties kvalitatīvi augstvērtīgu pārtiku par pieņemamām cenām, pietiekamā daudzumā un ar produkta nekaitīguma garantiju, radītu dzīvotspējīgas lauku saimniecības, saglabātu mūsu lauku mantojumu un aizsargātu lauku vidi, un ka KLP ir mainījies, jo ir jārisina jaunas problēmas un ir radušās jaunas vajadzības, vienlaikus nodrošinot godīgas konkurences nosacījumus, kas ļauj saglabāt stipras Eiropas lauksaimniecības pozīcijas pasaules tirgū;

57. aicina noteikt vienotus fitosanitāros, veterinārsanitāros un ekoloģiskos standartus pārtikai, kas paredzēta patēriņam ES, neatkarīgi no tā, vai tā ražota ES vai trešajās valstīs, un rosina piešķirt resursus, kas vajadzīgi robežkontroles iestādēm, Pārtikas un veterinārajam birojam un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei, lai panāktu visā pasaulē vienādus darbības nosacījumus;

58. atzīmē, ka pārtikas produktu ražošana joprojām ir lauksaimniecības galvenais uzdevums, ka enerģijas kultūru audzēšana papildus dod ieguldījumu Kopienas enerģētikas un klimata politikas mērķu sasniegšanā un veido lauksaimniecības un lauku apgabalu potenciālo vērtību. Komiteja norāda, ka samazinātā piemaksa par enerģijas kultūrām šajā sakarā ir zaudējusi nozīmīgumu un turpmāk to kā saistīto pasākumu var atcelt. Tādā veidā atbrīvotos līdzekļus būtu jasadala atbilstoši vispārējiem maksājumu pieprasījumiem;

59. uzskata, ka Eiropai ir jāuzņemas sociālā atbildība un jādara viss iespējams, lai pašreizējās un turpmākajās PTO sarunās panāktu iedzīvotāju, planētas un saimniecisko interešu saskaņotības principu īstenošanu;

60. iesaka Komisijai neparakstīt PTO nolīgumu par lauksaimniecību pirms nav panākta vienošanās par noteiktu reģionu intelektuālā īpašuma aizsardzību (atzīti reģionāli produkti);

61. aicina Komisiju ieviest Eiropas pārtikas provos zīmi, pamatojoties uz pašlaik spēkā esošajiem kritērijiem;

Jauni uzdevumi

62. uzsver, ka KLP jaunās problēmas jārisina ne tikai, īstenojot minēto politiku; to risināšanā jāizmanto visas Kopienas politikas;

63. uzskata, ka būtu jāveicina integrētas stratēģijas pārtikas jomā, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām, samazinot pārtikas produktu transportēšanas attālumus, risinot jautājumus saistībā ar atkritumu apsaimniekošanu un enerģētikas pārvaldību un izveidojot tādu marķēšanas sistēmu, kuras pamatā ir izcelsmi, kvalitāti un ilgtspējību raksturojoši kritēriji un kura ļauj spriest par to, cik daudz enerģijas patērēts laikā, kamēr produkts nokļūst līdz patērētājam;

64. uzskata, ka reģioni būtu jārosina attīstīt un veicināt vietējo pārtikas un ar pārtiku saistītu produktu ražošanu, ja tādējādi tiek samazināts šajos reģionos radītās oglekļa emisijas daudzums;

65. apzinās, ka EK līguma 28. un 29. pantā dalībvalstīm aizliegts noteikt importa, eksporta vai preču tranzīta kvantitatīvus ierobežojumus un citus pasākumus ar līdzvērtīgu iedarbību, taču uzskata, ka atzinuma 60. un 61. punktā minētie pasākumi varētu būt pieļaujami, ņemot vērā, ka Eiropas Kopienu Tiesa atļauj darbības, kas ir sabiedrības vispārējās interesēs, piemēram, klimata pārmaiņu ierobežošana; tādēļ Komiteja aicina turpināt izskatīt attiecīgas iespējas;

66. norāda, ka mērķis panākt zināmu pašapgādes līmeni nav šķērslis arī attiecīgo produktu importam no citām valstīm;

67. tāpēc aicina piešķirt eksporta subsīdijas tikai tad, ja tās atslago vietējo tirgu un nekaitē tirgus izaugsmei attīstības valstīs;

68. uzsver, ka īpaša nozīme ir Eiropas lauksaimniecībai un pārtikas rūpniecībai, kā arī pārtikas drošumam un nekaitīgumam un pētniecībai un izstrādei ilgtspējības principiem atbilstošu tehnoloģiju jomā, jo ES pašlaik ir lielākā lauksaimniecības produktu importētāja pasaulē;

69. uzskata, ka tieši Eiropas lauksaimniecībā iespējams īstenot gan Lisabonas (zināšanas, pētniecība, jauninājumi), gan Ģeteborgas (ilgtspējība) mērķus un rādīt piemēru visai pasaulei;

Lauku attīstība un otrā pilāra mērķu īstenošana

70. uzskata, ka KLP, pielāgojot otro pilāru, jāsaņemas lauku attīstība ar visām saimnieciskajām darbībām lauku reģionos un jauniem lauksaimnieciskās ražošanas nosacījumiem, lielākā mērā aptverot visus ES lauku rajonus un visnelabvēlīgākajā situācijā esošos apgabalus, piemēram, nelabvēlīgu dabas apstākļu ietekmētos reģionus (mazapdzīvotus reģionus, kuru attīstību kavē to atrašanās kalnainās, salu un nomaļās teritorijās), kā arī visdinamiskākos reģionus, piemēram, piepilsētu teritorijas, kas nodrošina pārtiku lielākajai daļai ES iedzīvotāju, kā arī veicinot zināšanu uzkrāšanu un integrējot minētās teritorijas galvenajās ES ģeogrāfiskajās grupās;

71. norāda uz pēdējā laikā veiktiem pētījumiem, kas liecina, ka lielākā daļa pasaules iedzīvotāju mīt blīvi apdzīvotās teritorijās pilsētu robežās un šo cilvēku apgāde ar pārtiku un tīru ūdeni ir atkarīga no lauku zemju apsaimniekošanas efektivitātes, un atgādina, ka pilsētu teritorijās īpaši trūkst arī dabas rezervātu un pievilcīgu un pieejamu ainavu; lai saglabātu minētās teritorijas arī turpmāk, jānodrošina pietiekams ienākumu līmenis lauksaimniekiem, kas apsaimnieko šīs teritorijas, lai viņi, neskatoties uz Eiropas standartu stingrākām prasībām, spētu saglabāt konkurētspēju un to saimniecību dzīvotspēju;

72. uzsver, ka daudzfunkcionālam ES lauksaimniecības modelim jāsekmē iedzīvotāju apgāde ar pārtikas produktiem, klimata pārmaiņu ierobežošana, tam jāatbilst ilgtspējības, konkurētspējas un daudzveidības principiem un sabiedrības, patērētāju un vispārējās labklājības interesēm, kā arī jānodrošina laba lauksaimniecības prakse, vides aizsardzība un dzīvnieku

labturība; minētie lauksaimniecības ieguldījumi ir vispārējās interesēs, un tiem ir atbalstāma finansiāla vērtība, ja papildu izmaksas netiek izlīdzinātas ar taisnīgām brīvā tirgus cenām; šajā sakarā īpaša uzmanība jāvelta arī lauku rajonu iedzīvotāju ieguldījumam ekonomiskajā un sociālajā attīstībā;

73. aicina svītrot 13. panta 2. punktu, kurā ir noteikta prasība, ka "dalībvalstis dod priekšroku lauksaimniekiem, kuri gadā saņem vairāk nekā 15 000 euro tiešajos maksājumos", ar nosacījumu, ka viņi piedalās lauksaimniecības paplašināšanas sistēmās;

74. atzīmē, ka klimata pārmaiņu dēļ ir jāsteno papildu pasākumi ūdens apsaimniekošanas jomā, tostarp ūdens uzkrāšana, ūdens līmeņa kontrole, plūdu novēršana, ūdens deficīta novēršana un dzeramā ūdens krājumu apsaimniekošana;

75. uzskata, ka Eiropā jāveicina un jāatbalsta patiešām atjaunojamas enerģijas ražošana un izmantošana lauksaimniecībā, pievēršoties ne tikai (otrās paaudzes) biokultūraugiem un biodeģvielām, bet arī saules enerģijai, vēja un ūdens enerģijai, ģeotermālajam siltumam un koģenerācijai;

76. uzskata, ka, lai varētu risināt jaunās problēmas, Eiropā jācenšas ieviest noslēgta cikla ekonomika un tādēļ jāveicina un jāatbalsta jauninājumi lauksaimniecībā kopumā, veltot uzmanību ne tikai zināšanu jomā strādājošajām iestādēm, bet arī veicinot sistēmas, tīkla un ķēdes jauninājumus, kā arī pienācīgi jāsekmē visu to uzņēmumu modernizācija, kuri ietilpst pārtikas ražošanas, apstrādes, atkritumu apsaimniekošanas, transporta un izplatīšanas ķēdē;

77. uzskata, ka jāsteno profesionāla zemes pārvaldība, lai tādējādi nodrošinātu auglīgu lauksaimniecības zemju laba stāvokļa saglabāšanu, jo tās ilgtspējīga izmantošana nepieciešama pārtikas ražošanai iekšējā un ārējā tirgus vajadzībām;

78. uzskata, ka īpašām lauksaimniecības teritorijām ir ļoti liela nozīme, lai saglabātu un atjaunotu bioloģisko daudzveidību un dabas vērtības, un ka šīm publiskajām interesēm ir tāda finansiālā vērtība, kas pamato to tiesības saņemt maksājumus;

79. uzskata, ka īpašām lauksaimniecības teritorijām ir arī ļoti liela nozīme brīvā laika pavadīšanas iespēju nodrošināšanā un ka šādu publisku interešu finansiālā vērtība pamato to tiesības saņemt maksājumus;

80. uzskata, ka īpašām lauksaimniecības teritorijām tāpat ir ļoti liela nozīme ūdens apsaimniekošanas jomā un ka šādu publisku interešu finansiālā vērtība pamato to tiesības saņemt maksājumus;

81. uzskata, ka, lai arī KLP kopš tās aizsākšanas ir veiksmīgi pielāgojusies dažādiem uzdevumiem, Komisijai un tās darbiniekiem būtu jādarbojas vairāk, lai iedzīvotājus labāk iesaistītu un informētu par KLP mērķiem, sasniegumiem un prioritātēm, un tai jābūt prioritārai tēmai Komisijas turpmākajos paziņojumos.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

6. pants un III pielikums — 2008/0103 (CNS) — COM(2008) 306 galīgā redakcija

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p style="text-align: center;"><i>6. pants</i></p> <p style="text-align: center;">Labi lauksaimniecības un vides apstākļi</p> <p>1. Dalībvalstis nodrošina to, lai visās lauksaimniecības zemēs, jo īpaši zemē, ko vairs neizmanto ražošanai, tiktu saglabāti labi lauksaimniecības un vides apstākļi. Dalībvalstis valsts vai reģionālā līmenī nosaka obligātās prasības attiecībā uz labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, pamatojoties uz III pielikumā izklāstīto sistēmu un ņemot vērā attiecīgo apgabalu raksturīgās īpašības, tostarp augšnes un klimatiskos apstākļus, esošās lauksaimniecības sistēmas, zemes izmantošanu, augseku, lauksaimniecības praksi un lauksaimniecības struktūras.</p> <p>2. Dalībvalstis, kuras nav jaunās dalībvalstis, nodrošina to, lai zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumos par 2003. gadu, tiktu saglabāta pastāvīgajām ganībām. Jaunās dalībvalstis nodrošina, lai zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām 2004. gada 1. maijā, tiktu saglabāta pastāvīgajām ganībām. Tomēr Bulgārija un Rumānija nodrošina to, lai zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām 2007. gada 1. janvārī, tiktu saglabāta pastāvīgajām ganībām.</p> <p>Tomēr dalībvalsts var pilnībā pamatotos apstākļos atkāpties no pirmās daļas, ja tā veic darbību, lai novērstu jebkādu ievērojamu samazinājumu tās kopējā pastāvīgajā ganību apgabalā.</p> <p>Pirmo daļu nepiemēro zemei, uz kuras atrodas pastāvīgās ganības, kas jāapmežo, ja tāda apmežošana ir saderīga ar vidi, un izņemot Ziemassvētku eglīšu plantācijas un ātraudzīgas sugas, kuras kultivē īsā termiņā.</p>	<p style="text-align: center;"><i>6. pants</i></p> <p style="text-align: center;">Labi lauksaimniecības un vides apstākļi</p> <p>1. Dalībvalstis nodrošina to, lai visās lauksaimniecības zemēs, jo īpaši zemē, ko vairs neizmanto ražošanai, tiktu saglabāti labi lauksaimniecības un vides apstākļi. Dalībvalstis valsts vai reģionālā līmenī nosaka obligātās prasības attiecībā uz labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, pamatojoties uz III pielikumā izklāstīto sistēmu un ņemot vērā attiecīgo apgabalu raksturīgās īpašības, tostarp augšnes un klimatiskos apstākļus, esošās lauksaimniecības sistēmas, zemes izmantošanu, augseku, lauksaimniecības praksi un lauksaimniecības struktūras.</p> <p>2. Dalībvalstis, kuras nav jaunās dalībvalstis, nodrošina to, lai zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumos par 2003. gadu, tiktu saglabāta pastāvīgajām ganībām. Jaunās dalībvalstis nodrošina, lai zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām 2004. gada 1. maijā, tiktu saglabāta pastāvīgajām ganībām. Tomēr Bulgārija un Rumānija nodrošina to, lai zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām 2007. gada 1. janvārī, tiktu saglabāta pastāvīgajām ganībām.</p> <p>Tomēr dalībvalsts var pilnībā pamatotos apstākļos atkāpties no pirmās daļas, ja tā veic darbību, lai novērstu jebkādu ievērojamu samazinājumu tās kopējā pastāvīgajā ganību apgabalā.</p> <p>Pirmo daļu nepiemēro zemei, uz kuras atrodas pastāvīgās ganības, kas jāapmežo, ja tāda apmežošana ir saderīga ar vidi, un izņemot Ziemassvētku eglīšu plantācijas un ātraudzīgas sugas, kuras kultivē īsā termiņā.</p> <p><u>III pielikumā minētie pasākumi ir jāsaprot kā ieteikumi. Lai nodrošinātu labus apstākļus lauksaimniecībai un labu stāvokli vides jomā, dalībvalstis tiek aicinātas ierosināt vairāk vai tādus cita veida pasākumus, kas piemēroti valsts, reģionālajiem vai vietējiem apstākļiem.</u></p>

III PIELIKUMS

Labi lauksaimniecības un vides apstākļi, kas minēti 6. pantā

Jautājums	Standarti
Augsnes erozija: augsnes aizsardzība, veicot attiecīgus pasākumus	— Minimālais augsnes pārklājums — Minimāla zemes apsaimniekošana, kas atbilst vietas specifiskajiem apstākļiem — Terašu saglabāšana
Augsnes organiskā viela: augsnes organiskās vielas saglabāšana, izmantojot piemērotu praksi	— Augsekas standarti, ja vajadzīgi — Aramās rugaines apsaimniekošana
Augsnes struktūra: augsnes struktūras saglabāšana, veicot attiecīgus pasākumus	— Atbilstošu iekārtu izmantošana

3. grozījums

47. pants — 2008/0103 (CNS) — COM(2008) 306 galīgā redakcija

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
<p>47. pants</p> <p>Reģionālais maksimālā apjoma piešķirums, kā minēts 41. pantā</p> <p>1. Dalībvalsts, kas ieviesusi vienotā maksājuma shēmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 1. līdz 4. nodaļu, vēlākais līdz 2009. gada 1. augustam var nolemt piemērot vienotā maksājuma shēmu no 2010. gada reģionālā mērogā saskaņā ar šīs iedaļas noteikumiem.</p> <p>2. Dalībvalstis izraugās reģionus saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, atbilstīgi to institucionālajai vai administratīvajai struktūrai un/vai reģionālās lauksaimniecības potenciālam.</p> <p>Dalībvalstis, kam ir mazāk nekā trīs miljoni hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, var uzskatīt par vienu atsevišķu reģionu.</p> <p>3. Dalībvalsts sīkāk sadala 41. pantā minēto maksimālo apjomu starp reģioniem atbilstīgi objektīviem kritērijiem.</p>	<p>47. pants</p> <p>Reģionālais maksimālā apjoma piešķirums, kā minēts 41. pantā</p> <p>1. Dalībvalsts, kas ieviesusi vienotā maksājuma shēmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 1. līdz 4. nodaļu, vēlākais līdz 2009. gada 1. augustam var nolemt piemērot vienotā maksājuma shēmu no 2010. gada reģionālā mērogā saskaņā ar šīs iedaļas noteikumiem.</p> <p>2. Dalībvalstis izraugās reģionus saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, atbilstīgi to institucionālajai vai administratīvajai struktūrai un/vai reģionālās lauksaimniecības potenciālam.</p> <p>Dalībvalstis, kam ir mazāk nekā trīs miljoni hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, var uzskatīt par vienu atsevišķu reģionu.</p> <p>3. Dalībvalsts sīkāk sadala 41. pantā minēto maksimālo apjomu starp reģioniem atbilstīgi objektīviem kritērijiem.</p> <p>4. <u>Dalībvalstis rīkojas saskaņā ar 1.–3. punktā noteikto kārtību, apspriežoties ar zemākiem valsts pārvaldes līmeņiem.</u></p>

Pamatojums

Pašsaprota

4. grozījums

68. pants — 2008/0103 (CNS) — COM(2008) 306 galīgā redakcija

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
<p>68. pants</p> <p>Vispārīgie noteikumi</p> <p>1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2009. gada 1. augustam var pieņemt lēmumu no 2010. gada izmantot līdz 10 % no valstij noteiktā maksimālā apjoma, kas minēts 41. pantā, lai piešķirtu lauksaimniekiem atbalstu</p> <p>a) par:</p> <p>i) īpašiem lauksaimnieciskās darbības veidiem, kas ir svarīgi vides aizsardzībai vai uzlabošanai,</p> <p>ii) lauksaimniecības produktu kvalitātes uzlabošanu,</p> <p>iii) lauksaimniecības produktu tirdzniecības uzlabošanu;</p> <p>b) lai palīdzētu risināt īpašas grūtības, kas skar lauksaimniekus piena, liellopu, aitas un kazas gaļas un rīsa nozarē ekonomiski vājos vai ekoloģiski jutīgos apgabalos;</p> <p>c) apgabalos, uz kuriem attiecas pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas, lai novērstu zemes pamešanu un/vai, lai risinātu īpašās šo apgabalu lauksaimnieku problēmas;</p>	<p>68. pants</p> <p>Vispārīgie noteikumi</p> <p>1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2009., <u>2010. vai 2011.</u> gada 1. augustam var pieņemt lēmumu no 2010., <u>2011. vai 2012.</u> gada izmantot līdz 10 % no valstij noteiktā maksimālā apjoma, kas minēts 41. pantā, lai piešķirtu lauksaimniekiem atbalstu</p> <p>a) par:</p> <p>i) īpašiem lauksaimnieciskās darbības veidiem, kas ir svarīgi vides aizsardzībai vai uzlabošanai, <u>ieskaitot dzīvnieku labturību,</u></p> <p>ii) lauksaimniecības produktu kvalitātes uzlabošanu,</p> <p>iii) lauksaimniecības produktu tirdzniecības uzlabošanu;</p> <p>b) lai palīdzētu risināt īpašas grūtības, kas skar lauksaimniekus piena, liellopu, aitas un kazas gaļas, <u>kā arī kartupeļu cietes, linu un rīsa</u> nozarē ekonomiski vājos vai ekoloģiski jutīgos apgabalos;</p> <p>c) apgabalos, uz kuriem attiecas pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas, lai novērstu zemes pamešanu un/vai, lai risinātu īpašās šo apgabalu lauksaimnieku problēmas;</p>

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
d) ieguldot ražas apdrošināšanas prēmijās saskaņā ar 69. pantā izklāstītajiem nosacījumiem;	d) ieguldot ražas apdrošināšanas prēmijās saskaņā ar 69. pantā izklāstītajiem nosacījumiem;
e) kopfondos dzīvnieku un augu slimībām saskaņā ar 70. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.	e) kopfondos dzīvnieku un augu slimībām saskaņā ar 70. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.
2. Atbalstu par 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem pasākumiem var piešķirt tikai:	2. Atbalstu par 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem pasākumiem var piešķirt tikai:
a) ja	a) ja
i) attiecībā uz atbalstu par i) apakšpunktā minētajiem īpašajiem lauksaimnieciskās darbības veidiem tiek ievērotas agrovides maksājumu prasības, kas izklāstītas Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. panta 3. punkta pirmajā daļā,	i) attiecībā uz atbalstu par i) apakšpunktā minētajiem īpašajiem lauksaimnieciskās darbības veidiem tiek ievērotas agrovides maksājumu prasības, kas izklāstītas Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. panta 3. punkta pirmajā daļā,
ii) attiecībā uz atbalstu par ii) apakšpunktā minēto lauksaimniecības produktu kvalitātes uzlabošanu tas ir saderīgs ar Padomes Regulu (EK) Nr. 509/2006, Padomes Regulu (EK) Nr. 510/2006, Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 un Regulas (EK) Nr. 1234/2007 II daļas II sadaļas I nodaļu un	ii) attiecībā uz atbalstu par ii) apakšpunktā minēto lauksaimniecības produktu kvalitātes uzlabošanu tas ir saderīgs ar Padomes Regulu (EK) Nr. 509/2006, Padomes Regulu (EK) Nr. 510/2006, Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 un Regulas (EK) Nr. 1234/2007 II daļas II sadaļas I nodaļu un
iii) attiecībā uz atbalstu par iii) apakšpunktā minēto lauksaimniecības produktu tirdzniecības uzlabošanu tiek ievēroti Padomes Regulas (EK) Nr. 3/2008 2.-5. pantā noteiktie kritēriji, un	iii) attiecībā uz atbalstu par iii) apakšpunktā minēto lauksaimniecības produktu tirdzniecības uzlabošanu tiek ievēroti Padomes Regulas (EK) Nr. 3/2008 2.-5. pantā noteiktie kritēriji, un
b) tikai, lai segtu faktiskās papildu izmaksas un negūtos ienākumus attiecīgā mērķa sasniegšanai.	b) tikai, lai segtu faktiskās papildu izmaksas un negūtos ienākumus attiecīgā mērķa sasniegšanai.
3. Atbalstu par 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem pasākumiem var piešķirt tikai:	3. Atbalstu par 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem pasākumiem var piešķirt tikai:
a) ja pilnībā īstenota vienotā maksājuma shēmu attiecīgajā nozarē saskaņā ar 54., 55. un 71. pantu;	a) ja pilnībā īstenota vai trīs gadu laikā pilnībā tiks īstenota vienotā maksājuma shēmu attiecīgajā nozarē saskaņā ar 54., 55. un 71. pantu;
b) apjomā, kas vajadzīgs, lai stimulētu ražošanas pašreizējā līmeņa saglabāšanu.	b) apjomā, kas vajadzīgs, lai stimulētu ražošanas pašreizējā līmeņa saglabāšanu.
4. Atbalsts saistībā ar 1. punkta a), b) un e) apakšpunktā minētajiem pasākumiem nepārsniedz 2,5 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimālā apjoma; dalībvalstis var noteikt katram pasākumam mazāku apjomu.	4. Atbalsts saistībā ar 1. punkta a), b) un e) apakšpunktā minētajiem pasākumiem nepārsniedz 2,5 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimālā apjoma; dalībvalstis var noteikt katram pasākumam mazāku apjomu.
5. Atbalsts, kas minēts:	5. Atbalsts, kas minēts:
a) 1. punkta a) un d) apakšpunktā, tiek sniegts gada papildu maksājumu veidā,	a) 1. punkta a) un d) apakšpunktā, tiek sniegts gada papildu maksājumu veidā,
b) 1. punkta b) apakšpunktā, tiek sniegts gada papildu maksājumu veidā, piemēram, maksājums par katru dzīvnieku vai piemaksa par zālaugu platībām,	b) 1. punkta b) apakšpunktā, tiek sniegts gada papildu maksājumu veidā, piemēram, maksājums par katru dzīvnieku vai piemaksa par zālaugu platībām,
c) 1. punkta c) apakšpunktā, tiek sniegts kā vienības vērtības palielinājums un/vai palielinot lauksaimnieka tiesību uz maksājumu skaitu,	c) 1. punkta c) apakšpunktā, tiek sniegts kā vienības vērtības palielinājums un/vai palielinot lauksaimnieka tiesību uz maksājumu skaitu,
d) 1. punkta e) apakšpunktā, tiek sniegts kompensācijas maksājumu veidā, kā precizēts 70. pantā.	d) 1. punkta e) apakšpunktā, tiek sniegts kompensācijas maksājumu veidā, kā precizēts 70. pantā.
6. To tiesību uz maksājumu nodošanu, kam ir palielināta vienības vērtība un 5. punkta c) apakšpunktā minētās tiesības uz papildu maksājumu, var atļaut tikai tad, ja kopā ar nodotajām tiesībām nodod līdzvērtīgu hektāru skaitu.	6. To tiesību uz maksājumu nodošanu, kam ir palielināta vienības vērtība un 5. punkta c) apakšpunktā minētās tiesības uz papildu maksājumu, var atļaut tikai tad, ja kopā ar nodotajām tiesībām nodod līdzvērtīgu hektāru skaitu.

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
7. Atbalstam par 1. punktā minētajiem pasākumiem jābūt saskaņīgam ar citiem Kopienas pasākumiem un politikas jomām.	7. Atbalstam par 1. punktā minētajiem pasākumiem jābūt saskaņīgam ar citiem Kopienas pasākumiem un politikas jomām.
8. Dalībvalstis piesaista papildu līdzekļus, kas vajadzīgi, lai segtu atbalstu, kas minēts	8. Dalībvalstis piesaista papildu līdzekļus, kas vajadzīgi, lai segtu atbalstu, kas minēts
a) 1. punkta a), b), c) un d) apakšpunktā, veicot lineāru lauksaimniekiem piešķirto tiesību samazinājumu un/vai veicot samazinājumu valsts rezervē,	a) 1. punkta a), b), c) un d) apakšpunktā, veicot lineāru lauksaimniekiem piešķirto tiesību samazinājumu un/vai veicot samazinājumu valsts rezervē,
b) 1. punkta e) apakšpunktā, vajadzības gadījumā veicot viena vai vairāku attiecīgo maksājumu saņēmējiem izmaksājamo maksājumu lineāru samazinājumu saskaņā ar šo sadaļu un 1. un 3. punktā noteiktajā apjomā.	b) 1. punkta e) apakšpunktā, vajadzības gadījumā veicot viena vai vairāku attiecīgo maksājumu saņēmējiem izmaksājamo maksājumu lineāru samazinājumu saskaņā ar šo sadaļu un 1. un 3. punktā noteiktajā apjomā.
9. Komisija saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru paredz nosacījumus šajā iedaļā minētā atbalsta piešķiršanai jo īpaši, lai nodrošinātu saskaņību ar citiem Kopienas pasākumiem un politikas jomām un novērstu atbalsta uzkrāšanos.	9. Komisija saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru paredz nosacījumus šajā iedaļā minētā atbalsta piešķiršanai jo īpaši, lai nodrošinātu saskaņību ar citiem Kopienas pasākumiem un politikas jomām un novērstu atbalsta uzkrāšanos.
	10. <u>Ja dalībvalstis lemj no 2010. gada izmantot līdz 10 % no valstij noteiktā maksimāli pieļaujama apjoma, dalībvalstīm jāapspriežas ar valsts pārvaldes zemākajiem līmeņiem.</u>

Pamatojums

Par 68. pantu viedokļi joprojām dalās. Daudzām dalībvalstīm un reģioniem vajadzētu vairāk laika, lai lemtu par īstenošanas līmeni un metodēm. Tāpat tās, iespējams, vēlētos noteikt vairāk mērķu. Visbeidzot, lai atvieglotu turpmāko atsaistīšanu, 68. pantā jāparedz pakāpeniskāka pāreja, ieskaitot atbalsta pasākumus.

5. grozījums

1. panta 6. punkts, 2.b) apakšpunkts — 2008/0105 (CNS) — COM(2008) 306 galīgā redakcija

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
b) Atbilstīgi nosacījumiem, kas paredzēti šā panta 4. punktā minētajos sīki izstrādātajos noteikumos, dalībvalstis var nolemt nepiemērot maksājumu samazināšanu vai nepiešķiršanu līdz EUR 100 vai mazākā apmērā vienam lauksaimniekam vienā kalendārā gadā; šajā summā ietilpst jebkura samazināšana vai nepiešķiršana, kas piemērota tiešajiem maksājumiem saskaņā ar Regulas (EK) [No XXXX/2008 (jaunā regula par tiešā atbalsta shēmām)] 25. pantu.	b) Atbilstīgi nosacījumiem, kas paredzēti šā panta 4. punktā minētajos sīki izstrādātajos noteikumos, dalībvalstis var nolemt nepiemērot maksājumu samazināšanu vai nepiešķiršanu līdz EUR 100 vai mazākā apmērā vienam lauksaimniekam vienam pasākumam vienā kalendārā gadā, par kuru iesniegts pieteikums; šajā summā ietilpst jebkura samazināšana vai nepiešķiršana, kas piemērota tiešajiem maksājumiem saskaņā ar Regulas (EK) [No XXXX/2008 (jaunā regula par tiešā atbalsta shēmām)] 25. pantu.

Pamatojums

Parasti par KLP pasākumu īstenošanu ir atbildīgas reģionālās un pašvaldību līmeņa iestādes. Šis grozījums ir vajadzīgs, lai panāktu reālu sistēmas procedūru pārvaldes vienkāršošanu. Tādēļ konkrētie atbalsta noteikumi būtu savstarpēji jānodala.

6. grozījums

II pielikums — 2008/0105 (CNS) — COM(2008) 306 galīgā redakcija

II PIELIKUMS

Indikatīvie darbību veidi, kas saistīti ar 16.a pantā minētajām prioritātēm

Prioritāte: klimata pārmaiņas		
Darbību veidi	Panti un pasākumi	Iespējamā ietekme
Uzlabot slāpekļa mēslojuma lietošanas efektivitāti (piem., lietošanas samazināšana, aprīkojums, precīzā lauksaimniecība), kūtsmēslu glabāšanas apstākļu uzlabošana	26. pants: lauku saimniecību modernizācija 28. pants: <u>lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotās vērtības palielināšana</u> 29. pants: <u>sadarbība, lai lauksaimniecības, pārtikas un mežsaimniecības nozarēs attīstītu jaunus produktus, procesus un tehnoloģijas</u> 39. pants: agrovīdes maksājumi	Metāna (CH ₄) un slāpekļa oksīda (N ₂ O) emisiju samazināšanās
Energoefektivitātes uzlabošana	26. pants: lauku saimniecību modernizācija 28. pants: <u>lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotās vērtības palielināšana</u> 29. pants: <u>sadarbība, lai lauksaimniecības, pārtikas un mežsaimniecības nozarēs attīstītu jaunus produktus, procesus un tehnoloģijas</u>	Oglekļa dioksīda (CO ₂) emisiju samazināšana, ietaupot enerģiju
<u>Pārtikas produktu pārvadājumu samazināšana</u>	26. pants: lauku saimniecību modernizācija 28. pants: <u>lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotās vērtības palielināšana</u> 29. pants: <u>sadarbība, lai lauksaimniecības, pārtikas un mežsaimniecības nozarēs attīstītu jaunus produktus, procesus un tehnoloģijas</u> 53. pants: <u>nelauksaimniecisku darbību dažādošana</u> 54. pants: <u>atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai</u> 56. pants: <u>pamatpakalpojumi ekonomikai un lauku iedzīvotājiem</u>	<u>Oglekļa dioksīda (CO₂) emisiju samazināšana, ietaupot enerģiju</u>
Augsnes apsaimniekošanas prakses (piem., zemes apstrādes metodes, starpkultūras, augseku dažādošana)	39. pants: agrovīdes maksājumi	Slāpekļa oksīda (N ₂ O) emisiju samazināšana; oglekļa sekvestrācija
Izmaiņas zemes izmantojumā (piem., aramzemes pārveidošana par ganībām, pastāvīga zemes atstāšana atmatā, organiskās augsnes izmantošanas samazināšana/atjaunošana)	39. pants: agrovīdes maksājumi	Slāpekļa oksīda (N ₂ O) emisiju samazināšana oglekļa sekvestrācija

Prioritāte: klimata pārmaiņas

Darbību veidi	Panti un pasākumi	Iespējamā ietekme
Lopkopības ekstensifikācija (piem., ganāmpulka blīvuma samazināšana, ganību palielināšana)	39. pants: agrovīdes maksājumi	Metāna (CH ₄) emisiju samazināšana
Apmežošana	43. un 45. pants: lauksaimniecībā izmantojamās un neizmantojamās zemes pirmreizējā apmežošana	Slāpekļa oksīda (N ₂ O) emisiju samazināšana; oglekļa sekvestrācija
Meža ugunsgrēku novēršana	48. pants: mežsaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošana un preventīvu pasākumu ieviešana	Oglekļa sekvestrācija mežos un oglekļa dioksīda (CO ₂) emisiju novēršana

Prioritāte: atjaunojamā enerģija

Darbību veidi	Panti un pasākumi	Iespējamā ietekme
Biogāzes ražošana — anaerobā sadalīšana, izmantojot dzīvnieku atkritumus (saimniecībās esošas un vietējās iekārtās)	26. pants: lauku saimniecību modernizācija <u>28. pants: lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotās vērtības palielināšana</u> <u>29. pants: sadarbība, lai lauksaimniecības, pārtikas un mežsaimniecības nozarēs attīstītu jaunus produktus, procesus un tehnoloģijas</u> 53. pants: nelauksaimniecisku darbību dažādošana	Izrakteņu kurināmā aizstāšana; metāna (CH ₄) emisiju samazināšana
Daudzgadīgas enerģijas kultūras (pamežs ar īsu augseku un zālaugi)	26. pants: lauku saimniecību modernizācija	Izrakteņu kurināmā aizstāšana; oglekļa sekvestrācija; slāpekļa oksīda (N ₂ O) emisiju samazināšana
Lauksaimniecības/meža biomasas pārstrāde atjaunojamās enerģijas ieguvei	28. pants: lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotā vērtība <u>29. pants: sadarbība, lai lauksaimniecības, pārtikas un mežsaimniecības nozarēs attīstītu jaunus produktus, procesus un tehnoloģijas</u>	Izrakteņu kurināmā aizstāšana
Iekārtas/infrastruktūra atjaunojamās enerģijas iegūšanai, izmantojot biomasu	<u>28. pants: lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotās vērtības palielināšana</u> <u>29. pants: sadarbība, lai lauksaimniecības, pārtikas un mežsaimniecības nozarēs attīstītu jaunus produktus, procesus un tehnoloģijas</u> 53. pants: nelauksaimniecisku darbību dažādošana 54. pants: atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai 56. pants: pamatpakalpojumi ekonomikai un lauku iedzīvotājiem	Izrakteņu kurināmā aizstāšana

Prioritāte: atjaunojamā enerģija

Darbību veidi	Panti un pasākumi	Iespējamā ietekme
<u>Atkritumu apsaimniekošanas uzlabošanas saistībā ar materiālu atkārtotu izmantošanu</u>	<u>26. pants: lauku saimniecību modernizācija</u> <u>28. pants: lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotās vērtības palielināšana</u> <u>29. pants: sadarbība, lai lauksaimniecības, pārtikas un mežsaimniecības nozarēs attīstītu jaunus produktus, procesus un tehnoloģijas</u> <u>53. pants: nelauksaimniecisku darbību dažādošana</u> <u>54. pants: atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai</u> <u>56. pants: pamatpakalpojumi ekonomikai un lauku iedzīvotājiem</u>	Izrakteņu kurināmā aizstāšana
<u>Saules enerģijas, vēja enerģijas, ģeotermālā siltuma un koģenerācijas izmantošana un ražošana</u>	<u>26. pants: lauku saimniecību modernizācija</u> <u>28. pants: lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotās vērtības palielināšana</u> <u>29. pants: sadarbība, lai lauksaimniecības, pārtikas un mežsaimniecības nozarēs attīstītu jaunus produktus, procesus un tehnoloģijas</u> <u>53. pants: nelauksaimniecisku darbību dažādošana</u> <u>54. pants: atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai</u> <u>56. pants: pamatpakalpojumi ekonomikai un lauku iedzīvotājiem</u>	Izrakteņu kurināmā aizstāšana

Prioritāte: Ūdens apsaimniekošana

Darbību veidi	Panti un pasākumi	Iespējamā ietekme
Ūdens taupīšanas tehnoloģijas, ūdens uzkrāšana Ūdeni taupošas ražošanas metodes	<u>26. pants: lauku saimniecību modernizācija</u> <u>28. pants: lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotās vērtības palielināšana</u> <u>29. pants: sadarbība, lai lauksaimniecības, pārtikas un mežsaimniecības nozarēs attīstītu jaunus produktus, procesus un tehnoloģijas</u> 30. pants: infrastruktūra	Uzlabotas iespējas izmantot ūdeni efektīvāk

Prioritāte: Ūdens apsaimniekošana

Darbību veidi	Panti un pasākumi	Iespējamā ietekme
<u>Plūdu draudu pārvaldība</u>	<u>28. pants: lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotās vērtības palielināšana</u> <u>29. pants: sadarbība, lai lauksaimniecības, pārtikas un mežsaimniecības nozarēs attīstītu jaunus produktus, procesus un tehnoloģijas</u> <u>39. pants: agrovides maksājumi</u> <u>41. pants: neienesīgie ieguldījumi</u>	<u>Uzlabotas iespējas izmantot ūdeni efektīvāk</u>
Mitrzemes atjaunošana Lauksaimniecības zemes pārveidošana mežu/agromežsaimniecības sistēmās	39. pants: agrovides maksājumi 41. pants: neienesīgie ieguldījumi 43. un 45. pants: lauksaimniecībā izmantojamās un neizmantojamās zemes pirmreizējā apmežošana	Augstvērtīgu ūdenstilpņu saglabāšana; kvalitatīva ūdens aizsardzība
Pusdabisku ūdenstilpņu izveide	57. pants: lauku mantojuma saglabāšana un atjaunošana	Augstvērtīgu ūdenstilpņu saglabāšana; kvalitatīva ūdens aizsardzība
Augsnes apsaimniekošanas prakses (piem., starpkultūras)	39. pants: agrovides maksājumi	Dažādu ūdens sastāvdaļu, tostarp fosfora, zuduma samazināšana

Prioritāte: Bioloģiskā daudzveidība

Darbību veidi	Panti un pasākumi	Iespējamā ietekme
Mēslošanas līdzekļu un pesticīdu neizmantošana lauksaimniecības zemē ar augstu dabas vērtību Integrēta un organiskā ražošana	39. pants: agrovides maksājumi <u>28. pants: lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotās vērtības palielināšana</u> <u>29. pants: sadarbība, lai lauksaimniecības, pārtikas un mežsaimniecības nozarēs attīstītu jaunus produktus, procesus un tehnoloģijas</u>	Sugu ziņā daudzveidīgu veģētācijas tipu saglabāšana, pļavu aizsardzība un saglabāšana
Daudzgadīgas lauku un piekrasti norobežojošas joslas Biotopu/dzīvotņu izveide/pārvaldība <i>Natura 2000</i> teritorijās un ārpus tām Zemes izmantojuma maiņa (zālaugu platību ekstensīva apsaimniekošana, augkopības zemju pārveidošana par ganībām, ilgtermiņa atstāšana atmatā) Daudzgadīgo augu ar augstu dabas vērtību apsaimniekošana	38. un 46. pants: <i>Natura 2000</i> maksājumi 39. pants: agrovides maksājumi 41. pants: neienesīgie ieguldījumi 47. pants: meža vides maksājumi 57. pants: lauku mantojuma saglabāšana un atjaunošana	Putnu un citu savvaļas dzīvnieku aizsardzība un biotopu tīkla uzlabošana; samazināta kaitīgo vielu iekļuve blakus esošajās dzīvotnēs
Ģenētiskās daudzveidības saglabāšana	39. pants: agrovides maksājumi	Saglabāta ģenētiskā daudzveidība

Pamatojums

Jaunie uzdevumi kļūs par lauksaimniecības uzņēmumu darbības svarīgu un, iespējams, ienesīgu sastāvdaļu.

Lai lauksaimniekus mudinātu nodrošināt viņu uzņēmumu konkurētspēju un ilgtspējību, meklēt risinājumus ilgtspējīgai lauksaimniecībai, kā arī aktīvi īstenot jaunus pasākumus lauksaimniecības jomā, viņiem jābūt iespējai izmantot visus jau pastāvošos ELFLA instrumentus, proti tos, kas paredzēti, lai sekmētu jauninājumus, izstrādātu jaunas tehnoloģijas un attīstītu jaunas stratēģijas. Komisija tos vēl nav uzskaitījusi. Šāds uzskaitījums iedrošinātu dalībvalstis izmantot minētos instrumentus.

Briselē, 2008. gada 8. oktobrī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Luc VAN DEN BRANDE
